

Forslag

til

Lov for Færøerne om vaccination mod difteri og stivkrampe.

Fremsat den 9. februar 1955 af *indenrigs- og boligministeren.*

§ 1.

Det påhviler kommunerne at drage omsorg for, at alle børn under 18 år vederlagsfrit kan blive vaccineret mod difteri og stivkrampe.

Såfremt der forekommer tilfælde af difteri, og sygdommen af overepidemikkommissionen (oversundhedskommissionen) erklæres for at være genstand for offentlig behandling, kan epidemikkommissionen påbyde, at alle personer inden for et bestemt område inden en nærmere fastsat frist skal være vaccineret mod difteri. Overtrædelse af et sådant pålæg medfører en tvangsbøde af 2 kr. for hver dag, det oversiddes. Når foranstaltningen indskrænker sig til enkelte ejendomme, sker påbudet ved henvendelse til de enkelte beboere eller, for så vidt angår børn under 18 år, til deres forældre eller den, som træder i deres sted. Skal foranstaltningen udstrækkes til en større kreds, skal der ske offentlig bekendtgørelse, der på hensigtsmæssig måde bringes til almindelig kundskab for det pågældende område.

§ 2.

Statens seruminstitut i København er forpligtet til stadig at have en passende beholdning af blandingsvaccine mod difteri og stivkrampe samt vaccine mod difteri, som uden vederlag skal udleveres til de vaccinerende læger.

Udgifterne ved fremstillingen og fordelingen af vaccinen afholdes af statskassen.

§ 3.

Vaccinationen kan foretages af enhver læge. Indenrigs- og boligministeren fastsætter størrelsen af deres honorar.

Honoraret til lægerne for vaccinationens foretagelse udredes af Færøernes landskasse. Halvdelen af disse udgifter refunderes landskassen af statskassen. Den halvdel, der herefter endeligt falder på hjemmestyret, fordeles efter dettes nærmere bestemmelse mellem landskassen og vedkommende kommuner.

§ 4.

De nærmere regler vedrørende lovens gennemførelse fastsættes af indenrigs- og boligministeren.

Bemærkninger til lovforslaget.

I lov nr. 208 af 19. april 1943 om tillæg til lov nr. 138 af 10. maj 1915 om foranstaltninger mod smitsomme sygdommes udbredelse (vaccination mod difteri) blev det pålagt kommunerne at drage omsorg for, at alle børn under 18 år vederlagsfrit kan blive vaccineret mod difteri.

Begrundelsen for indførelsen af vederlagsfri adgang til difterivaccination var, at der under de daværende forhold skete en betydelig stigning i antallet af difteritilfælde og -dødsfald. Som det fremgår af nedenstående opstilling over antallet af anmeldte sygdomstilfælde og dødsfald af difteri

i Danmark — uden for Færøerne og Grønland — var antallet af difteritilfælde og -dødsfald betydeligt også i den første tid efter lovens ikrafttræden, men efter krigens afslutning har sygdommen været i stadig tilbagegang; den vederlagsfri adgang til vaccination ma formodes at være en stærkt medvirkende årsag hertil:

	Anmeldte tilfælde		Dødsfald	
	ialt	pr. 10.000 indbg.	ialt	pr. 10.000 indbg.
1938..	870	2,3	68	0,18
1941..	917	2,4	23	0,06
1944..	3353	8,4	255	0,64
1947..	408	1,0	48	0,12
1950..	47	0,1	4	0,01
1953..	9*)	0,02	1*)	0,002

Efter at det ved forsøg foretaget på statens seruminstitut havde vist sig, at stivkrampevaccin med fordel kunne anvendes sammen med difterivaccine, er der siden 1950 til vaccinationer i henhold til loven af 19. april 1943 i stedet for ren difterivaccine anvendt en blandingsvaccine bestående af difteri- og stivkrampevaccine, med mindre vaccinationen ønskes foretaget alene med ren difterivaccine.

Vaccinationsordningen har hidtil ikke været gældende på Færøerne. Under hensyn til ordningens store betydning har Færøernes hjemmestyre efter indstilling fra landslægen på Færøerne nu fremsat ønske om, at ordningen gennemføres også på Færøerne.

Det foreliggende lovforslag er i overensstemmelse med et forslag, der enstemmigt er vedtaget af det færøske lagting og anbefalet af Færøernes landsstyre. Forslaget er udarbejdet på grundlag af loven af 19. april 1943, men omfatter som følge af den stedfundne udvikling både vaccination mod difteri og vaccination mod stivkrampe.

Om de enkelte paragraffer i forslaget bemærkes:

Til § 1.

Forslaget svarer til bestemmelsen i 1943-lovens

*) foreløbige tal.

§ 1, dog at det omfatter både difteri- og stivkrampevaccination.

Til § 2.

Forslaget svarer til 1943-lovens § 2, dog at det omfatter både blandingsvaccine og ren difterivaccine. Det bemærkes, at begge slags vacciner udleveres vederlagsfrit af statens seruminstitut.

Til § 3.

Efter 1943-lovens § 3 skal indenrigs- og boligministeren træffe bestemmelse om, hvilke læger der kan foretage vaccination i henhold til loven. Ved cirkulære nr. 162 af 30. april 1943 er det i tilknytning hertil bestemt, at vaccinationerne indtil videre kan foretages af enhver læge, der har autorisation til at drive selvstændig virksomhed som læge, jfr. § 2, stk. 1, 2. punktum, i lov nr. 72 af 14. marts 1934 om udøvelse af lægegerning.

I det foreliggende lovforslag foreslås det direkte i loven at fastsætte, at vaccinationerne kan foretages af enhver læge, hvorved som en selvfølgelig forudsætning må forstås, at lægen skal have autorisation som ovenfor nævnt.

Iøvrigt svarer bestemmelserne i forslagens § 3 — herunder forslaget om, at halvdelen af udgifterne til vaccinationshonorarerne refunderes af statskassen — til 1943-lovens § 3.

Med hensyn til udgifternes størrelse bemærkes, at lægehonoraret for vaccination efter 1943-loven for tiden er 3 kr. for hver af de 3 injektioner, der medgår til en vaccination, for serievaccinationer dog kun 1 kr. 50 øre pr. injektion. Det kan forventes, at honoraret for vaccination på Færøerne vil blive fastsat til samme beløb, og under forudsætning af, at der i forbindelse med lovens ikrafttræden iværksættes serievaccinationer af de fleste af Færøernes ca. 12.000 børn under 18 år, hvoraf hovedparten ikke er vaccineret, kan udgifterne det første år herefter forventes at ville blive ca. 30 000 kr., det næste år ca. 20 000 kr. og derefter ca. 7 000 kr. årlig. Af disse beløb skal statskassen tilsvare halvdelen.

Til § 4.

Forslaget svarer til 1943-lovens § 4.